

for at være tilstrækkelige. Man kan heller ikke henvise til, at det er tilstrækkeligt — det ligger i Sagens Natur — at det skal findes i selve Hypotekbankens Statutter. Man kan ikke berolige sig med, at alt, hvad der ellers behøves af absolutte Bestemmelser, for at overhovedet Hypotekbanken kan startes, kan man undlade at indføre i Loven, idet man trøster sig med, at det kan man tidsnok indføre i Statutterne. Det er nemlig Bestemmelser, som ikke vedrøre Hypotekbankens Statutter saa meget, som de vedrøre selve Lovbestemmelser om, hvem der skal have Afgang til at indgaa i Hypotekbanken. Dertil kommer, at naar en saadan Bank erholder Statsgaranti, har det ogsaa Betydning for Staten i det hele, at Agangen ikke er aaben for alle, at Agangen kun er aaben for dem, som indrettes deres Statutter saaledes, at de ogsaa fuldt ud paa ethvert Punkt kunne opfylde Lovens Fordringer. Jeg ser i Virkeligheden heller ikke, at naar man først er kommen til Erkendelse af — og det er man ifølge Endringsforslaget — at Statutforandringer sandsynligvis ville være nødvendige, der saa kan være nogen afgørende Hindring for, at man i selve Loven bestemmer, ikke hvorledes Statutforandringerne skulle ske, men hvilken Autoritet der har at afgøre, om Kreditforeningerne efter deres Statutter egne sig til at træde ind i Hypotekbanken, med andre Ord, hvilke Statutforandringer der maa paabydes de nu bestaaende Kreditforeninger, for at de kunne træde ind i Hypotekbanken.

Under Nr. 4 har et Flertal stillet Forslag om, at Kommuner skulle have samme Afgang som Kreditforeninger til at modtage Laan af Hypotekbanken. Det er jo et helt nyt Emne, som her er bragt ind. Jeg skal ikke udtale noget absolut derom, saa meget mere som det i Grunden lige saa meget vedkommer Indenrigsministeren, som det vedkommer Finansministeren. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, hvad der forekommer mig at være en noget besynderlig Bestemmelse. At disse Kommuner, som modtage Laan af Hypotekbanken, skulle være solidarisk ansvarlige, er i Overensstemmelse med Tanken i det hele, men at de skulle være det saaledes, at Landkommunerne skulle være solidariske særlig for sig og Købstadkommunerne solidariske særlig for sig, er besynderligt. Naar man har anset det for rigtig, at alle Kreditforeninger uden Hensyn til, om det er Købstadkreditforeninger eller Landkreditforeninger, skulle være solidarisk ansvarlige for Hovedmassen af det, man tidligere har troet, at der skulde præsteres af Hypotekbanklaan, ser det noget kuriøst ud, om jeg

maa bruge det Udtryk, at af de Kommuner, som saa Afgang til at laane i Hypotekbanken, skulle Købstadkommunerne være ansvarlige for sig og Landkommunerne for sig. Det forekommer mig at være en Anomal, og jeg tillader mig at gøre opmærksom derpaa til videre Overvejelse for Udvalget, for saa vidt Endringsforslag Nr. 4 bliver vedtaget.

Endringsforslag Nr. 8 er jo egentlig det, som giver hele Lovforslaget dets ny Præg, af kun at gælde en sammensluttet Kreditforening, der ikke mere er nogen Bank, idet hele Virksomheden ved dette Institut indskræntes til, at Hypotekbanken har efter Ordre af Kreditforeningerne at udstede saa og saa mange Tusinder eller Millioner af Obligationer, som den bliver befalet til, som Hypotekbanksobligationer, og saa at levere dem til Kreditforeningernes behagelige Disposition. Dertil indskræntes i Virkeligheden Hypotekbankens Virksomhed; det er egentlig kun det, den kommer til at præstere. Der staar ganske vist, at det staar Kreditforeningerne frit for, om de ville forlange Beløbet i Hypotekbanksobligationer, eller de ville forlange kontant det, som Hypotekbanksobligationerne kunne udvindes til ved Salg af selve Hypotekbanken. Men jeg antager rigtignok, at dette vil blive mere formelt end virkeligt. Thi hvorfor i Alverden skulde Hypotekbanken blive en heldigere Disponent over disse enkelte Obligationer end Kreditforeningerne selv? Det ser jeg ikke. Man vil maasse sige, at Hypotekbanken kan søge det store Verdensmarked, og kan der gøre saadanne Forretninger med sine Obligationer, som ikke saa aabne for Kreditforeningerne, end mindre for hver enkelt af dem. Men det er en fuldstændig Illusion. Thi naar Hypotekbanken ikke i Forvejen ved, hvor stort et Beløb den har at disponere over, kan jeg ikke se, hvorfor i Alverden den skulde kunne gøre bedre Forretninger paa Verdensmarkedet end de andre. Saa maatte der i alt Fald være en Bestemmelse om, at de vedkommende Kreditforeninger skulde mindst et halvt Aar i Forvejen melde, at de ønskede Salg foretaget af saa og saa mange Hypotekbanksobligationer, og dog vil jeg sætte et stort Spørgsmaalstegn ved, at Hypotekbanken skulde være i Stand til at sælge Papirer dyrere end Kreditforeningerne, naar den ikke er ene Disponent over dem. Naar der i samme Termin bliver solgt, lad os sige, et halvhundredede Millioner af dette Papir, og Hypotekbanken sælger saa og saa mange Millioner, de andre paa deres egen Haand saa og saa mange, hvordan i Alverden skulde saa Hypotekbanken kunne afslutte Handler,